

VALMIERAS ĶĪMIKAS

VALSTS VALMIERAS STIKLA ŠĶIEDRAS RŪPNĪCAS IZDEVUMS

Iznāk kopš
1979. g. 25. oktobra

CETURTDIEN,
1982. gada 23. jūlija

Nr. 27 (602)

EKSPERIMENTU LAIKS

Tā nu gadījies, ka 6. ceļam mūsu laikraksta slejās līdz šim veltīta mazāka uzmanība nekā, piemēram, aušanas, nepārtrauktas stikla šķiedras ražošanas vai stikla lodīšu ražošanas ceļam. Tapēc šoreiz mūsu korespondents tikās ar šī ceļa tehnoloģi LUDMILU BIRZGALI, kas GAĻINAS MIKSAS atvaļinājuma laikā izpilda ceļa priekšniecības pienākumus.

— Labi, ka atnācāt tagad. — teica Ludmila Konstantinova. — Augusta sākumā viss ceļa kolektīvs aiziet atvaļinājumā, un čehs vienu mēnesi nestrādās. Esam apņēmušies, ka tas ir ekonomiski izdevīgi. Ražošana norit sašaurinātā apjomā, bet augustā uzkrātos pusfabrikātos varesim mēriņi apstrādāt septembrī, un līdz ar to nekādi zaudējumi vai aizķeršanās rūpnīcā neradīsies.

— Jūs teicāt, ka ražošana ir sašaurinājusies? — Jā, tagad ražojam apmēram 60 procentus no pagājušā gada produkcijas apjoma: kvarcoidos audumus, plāksnes, lentu utt. Saprofiet paši, nemitīgi aug izejvielu un materiālu, enerģētisko resursu cenas. Līdz ar to dārgāka kļūst arī mūsu produkcija, un patērētāji ir spiesti no tās atteikties.

— Bet kā ar kadriem? — Esam spiesti pakāpeniski samazināt strādātāju skaitu, atbrīvoti gandrīz visi pensionāri, ka arī tie, kuriem veselības stāvoklis neatļauj strādāt kārtīgos apstākļos. Vieglāk jau nav šķīrīties no labiem strādniekiem, ar kuriem kopā strādāts daudz gadu, bet ko padarīsi... — tāda ir dzīves sūra īstenība. Jāteic arī, ka mūsu ceļā ir kārtīgi darba apstākļi visos iecirkņos, bet vidējā izpelņa — viszemākā no visiem pamatražošanas ceļiem. Mums pal nav iespējas uz cilvēku samazināšanas rēķina atlikušajiem

paaugstināt samaksu, jo ir noteikti tās sauktie «grīsti» — cik strādnieks vidēji drīkst nopelnīt. Uzskatu, ka tas nav pareizākais variants. Vajadzētu ceļam iedalīt noteiktu algas fondu, lai ceļa vadība rīkojās pēc saviem iesakiem!

— Ir dzirdēts, ka 6. ceļā tiek domāts par produkcijas atjaunināšanu, tiek veikti dažādi eksperimenti...

— Jā, tā ir taisnība. Tas ir jādara, ja gribam izdzīvot. Pretējā gadījumā produkcijai nebūs noteikta, pircēji ir arvien izvēlīgāki, daudzi, kā jau minēju, nevar vairs iegādāties mūsu produkciju sakarā ar tās dārdzību.

Ko darām šajā virzienā? Esam izgatavojuši pseidoažūra stikla šķiedras auduma KS-11-LA/150 eksperimentālo partiju. Par šo produkciju ļoti interesējas citas rūpnīcības nozares. Metalurģiskajā procesā tam ir filtrējošas īpašības. Agrāk to ražoja Polockas rūpnīcā, bet tur tagad ir grūtības ar stikla lodītiem. Ja speciālistu slēdziens būs mums labvēlīgs, šim audumam pircēju netrūks.

Mums ražošanas pārorientēšana ir nepieciešama. Piemēram, ražojam audumu KT-11/13, ko tālākai apstrādei dodam 7. ceļā. Ar šo produkciju daži patērētāji dārdzības dēļ vairs negrib ņemt.

Turpinās arī eksperimentālie darbi biežājam salīnam. Paraugpartija

nosūtīta zinātniskās ražošanas apvienībai «Stiklaplasti», lai tur to tālāk pārbaudītu un izstrādātu savas rekomendācijas. Arī tam ir perspektīvas, par kurām runāt patlaban tomēr ir pārāgi. Grūti iet ar šī auduma ražošanas eksperimentāliem darbiem 4. ceļā. Tapāt noteikti eksperimentāli darbi arī ar kvarcoidām plāksnēm, kurām arī var pārvērties jaunās pielietošanas un realizācijas perspektīvas.

Mums, arī man personiski, ir laba sadarbība ar nozares zinātniskās pētniecības un ražošanas institūtu. Visu augstāk minēto jauno produkcijas veidu izstrādē un izmēģināšanā piedalās arī institūta speciālisti. Esmu vairākkārt bijusi institūta, lai izpētītu viņu prasības un priekšlikumus, vienotos par sadarbību. Protams, nesam jau vienīgais čehs rūpnīcā, kas sadarbojas ar šo institūtu. Tas noteik ar vadības un galveno speciālistu līmeni. Uzskatu, ka šī sadarbība jāturpina un jāattīsta, jo tas ir vienīgais šīs nozares institūts bijušās PSRS teritorijā, un tā speciālistiem ir arī plaši sakari ar Rietumiem. Viņi var mums sniegt lielu palīdzību tehnoloģiskajos un citos jautājumos.

Normāli rit ražošana arī vara lentas iecirknī. Tā ir mūsu visdārgākā produkcija, tāpēc nākas meklēt pircējus. Te mums palīdz realizācijas daļa. Mēnesi ražojam apmēram 100 tūkstošus metru lentas. Nezinu gan, kā būs tālāk, jo sakarā ar elektroenerģijas cenas paaugstināšanu tālāk augs arī šīs produkcijas cena...

— Atliek novēlēt jūsu kolektīvam veiksmīgu un patīkamu atvaļinājumu augustā!

— Paldies.
6. ceļā bija
HERMANIS HERCBERGS

Tiksimies konferencē!

Rūpnīcas finansiāli saimnieciskās darbības rezultātu analīze un kopīguma izpildes gaitas šī gada pirmajā pusē izskatīšanas konference notiks 28. jūlijā pulksten 12.30 aušanas ceļā lekciju zālē (V stāva).

Jāierodas ceļu un daļu vadītājiem, galveniem speciālistiem, rūpnīcas arodkomitejas un revīzijas komisiju locekļiem, ceļu komiteju priekšsēdētājiem un ievēlētājiem delegātiem. Latīni aicināti visi interesenti!

RŪPNĪCAS HRONIKA

Sakarā ar ēdināšanas kompleksa «Vitrium» pārņemšanu no Valmieras sabiedriskās ēdināšanas apvienības, ar šī gada 1. augustu par kompleksa vadītāju apstiprināta Skaidrite Feldmane. Apstiprināts arī kompleksa štata saraksts.

Izveidota ēdināšanas kompleksa «Vitrium» pārņemšanas komisija, ko vada rūpnīcas direktora vietnieks kadrū un sadzīves lietas Valerijs Barkovs.

Individuālā uzņēmuma «Kvarcs» pulkstenmeistars turpmāk 4. ceļā gaiteni strādās tikai pirmdienas no pl. 10 līdz 13. Otrdienas, trešdienas, ceturtdienas un piektdienas no pl. 10 līdz 14 un no 15 līdz 18, pulkstenmeistars strādās un pasūtījumu piegādes rūpnīcas koptmīnās Stacijas ielā 26, 112. istabā.

Valmieras rajona vairākas dienas uzturējās vācu komersantu un valsts uzņēmumu pārstāvi no Gi-

terslo apgabala. Delegācijas sastāvs ir ļoti daudzveidīgs — gandrūpnīcības un lauksaimniecības uzņēmumu pārstāvi, gan arī medicīniskos, pedagogos, mērinstrumentu speciālistus, tirgotājus...

Viesi no Vācijas šīs nedēļas laikā apmeklēja arī mūsu rūpnīcu, iepazīnās ar ražošanu, perspektīvām, problemām, kas nodarbina uzņēmuma administrāciju un kolektīvu.

Uzsākti konteineru laukuma asfaltēšanas darbi pie stikla lodīšu ražošanas ceļa. Tos veic firma «Smiltene».

Operatīvo apspriedi otrdien vadīja komercdirektors Aldis Rudzītis, jo direktors atrodas Maskavā. Ceļu vadītāji galveno vērību veltīja materiāli tehniskās apgādes jautājumiem. Par ražošanas gaitu nekādu sevišķu pretenziju nebija

Viss atkarīgs no finansēm

Celtniecības un montāžas darbi rūpnīcas kapitālās celtniecības objektos soka dažādi. Par to gaitu un problemām «Valmieras Ķīmikas» korespondentam informāciju sniedza kapitālās celtniecības daļas priekšnieka vietnieks izpildītājs ANDRIS LAĶIS:

— Vispirms par dzīvokļu celtniecību. Saskaņā ar kopīgumu jauno 25 dzīvokļu māju Gaides ielā 1 vajadzēja nodot jūlijā. Patlaban valsts celtniecības uzņēmuma laudis veic pēdējos apdares darbus. Vēl jāpievieno ārējais gāzes vads, un pēc tam jāveic apkārtnes labiekārtošana. Ja nekās negadīsies, māju nodos augustā.

Smiltenes ielā 12 paredzēts celt 45 dzīvokļu mājas trīs sekcijas. Pagājušajā gadā ielikti pamati, pagrabā stāvs nosēgts un... tas pagaidām arī ir viss. Kad pabeigts 25 dzīvokļu māju un ja būs nauda, celtniecība turpināsies.

Ja būs nauda... Šī problēma joprojām ir aktuāla ne tikai celtniecībā. Andris Laķis saka, ka, salīdzinājumā ar 1984. gada cenām, viss ir arkārtēji sadārdzinājies. Agrāk bija liels celtniecības materiālu deficīts, bet bija nauda. Tagad otrādi: būvmateriālu ražotāji acina, — lūdz brauciet, pārciet visu, ko vajag: ķieģeļus, paneļus, cementu, šiferu. Tikai — vispirms, lūdz, naudīgu!

Turpinās katlu mājas rekonstrukcija. Sogad vajadzētu palaist 20 transformatoru punktu (TP) un sūkņu staciju. Piebūvēti arī apdares darbi. Jāiegulda kabelis, pēc tam jāasfaltē teritorija, izmantojot smiltienišus, kas patlaban strādā rūpnīcas teritorijā.

Turpinās transporta ceļa jaunā korpusa būvdarbi. To veic lietuvieši, darbu gaitu kontrolē un vada ceļa speciālists.

ŠIA «Siriuss» turpina darbu «Kislovodskas» tipa celtnē. Tā bija paredzēta 5. ceļa vajadzībām. Bet pagaidām šo ēku izmantos 1. ceļa izejvielu — borskābes u.c. noliktavas vajadzībām. Jauzliek tikai jūmta segums — ruberoids, lai tālās neieklūtu lietus.

Jau sākumā minēju, — noslēgumā vēlēiz uzsvēra Andris Laķis — tagad galvena problēma ir par paliek būvdarbu finansēšanu. Ja finansiālais stāvoklis normalizēties un kapitālajai celtniecībai paredzētie līdzekļi būs pieejami, tad arī visus paredzētos objektus sāgēsim.

Eļļotāju iecirknī samērā mierīgi

Maruta Cekula eļļotāju iecirkņa darbu vadīšot līdz kādam brīdim nākamajā gadā. Zaigas Cirules mazā leviņa tad būšot paaugusies, un pati Zaiga atsāksot darbu. Bet šobrīd eļļotāju pagatavošanas iecirkņa tehnoloģie inženieri Maruta Cekula piekrita pastāstīt par situāciju iecirknī.

— Pie mums šobrīd nekādu aizķeršanos nav. Apgāde daudz maz normalizējusies, apgādes daļas darbinieki dara visu iespējamu, lai mes strādātu rītmā. Šobrīd gatavojam tradicionālos eļļotājus: 13., 30., 80., kā arī parafīna emulsiju. 80. eļļotājam ir grūtības ar izejvielām, tā sastāvā ietilpst deficītais latekss un TEG-1, kas ir arī samērā kārtīgas sastāvdaļas. Mēģinājam tā vietā gatavot 14. eļļotāju, kura sastāvā abi nepieciešamie komponenti aizstāti ar citiem. Elektrokārsnis 14. eļļotājs gāja sekmi-

gi, taču austuve izteica pretenzijas, ka diegs put. Līdz ar to eksperiments uzskatāms par neveiksmīgu. Esam veikuši vēl dažus sīkus eksperimentus, arī ar DCU, meklējām tā aizstājēju. — arī nesekmīgi. 80. eļļotājs, ja līdz šodienai nebūsim saņēmuši TEG-u, kas kavejas ceļā, draud apstāties.

Kādreiz varējām izvēlēties: viena izejviela nav kvalitatīva, ar citu atkal sarežģīti strādāt, to nevēlamies ņemt un tā tālāk. Tagad strādājam ar to, ko atved. Vislielākās rūpes mums sagādā transformator eļļa. Dažkārt šaubāmies, vai tā maz ir eļļa, ko mums atved, tehniskie raksturojumi arī bieži neatbilst reālajai kvalitātei. Bet jāpiemērojas vien ir.

Bieži iecirkņa darbu iespaido kurināmā problēma. Sliktā nozīmē iespaido. Īpaši to izjutām pavasa-

ra pusē, kad kurināmā jautājums bija īpaši ass. Kā nepadod tvaiku uz iecirkni, — eļļotājs atdzīst, noslāņojas, kvalitāte krit.

Katru dienu sagatavojam 6 līdz 7 tūkstošus litru parafīna emulsijas, pārējos — līdz 15 000 litru mēnēst. Apjoms ir nedaudz sarucis: pirms pusedā sagatavojām 10 000 litru parafīna emulsijas dienu.

Izjutām ties pašas grūtības, kas pazīstamas citos darba iecirkņos. Vairītava trūkst visvienkāršāko krānu, nav, ar ko nomainīt nolietotojus Trūkst ventīļu. Ceļa mehāniskais dienests gan labo vechos ventīļus, bet cik tad ilgi tā var?

Mums vienmēr ir bijusi parafīna nosargāšanas problēma. Tagad — īpaši. Parafīns maksā 30 rubļi kilogramā, un zinām, ka Ziemeļvalstīs un Jaungada gaidās

mums acis būs jātur vaļā. Agrāk zuda eļļskābe. Tagad tā ir neīra, pārtika nelietojama, tāpēc arī gandrūpnīcās neinteresē. Liels atspaidis mums ir noliktavas pārzines Birutas Točas apzinīgā atlieksme pret saviem pienākumiem. Viņa visu pārskata, uzskaita, savlaicīgi piegādā, aiztransportē tukšo taru. Bet aiz atslēgas kam jābūt iecirkņa mantai. Jo mums ir inventārs, kas interesē praktiskus cilvēkus. Tie, par laimi, metušies uz krāsainajiem metāliem, mūsu mucas viņus neinteresē. Mums ir alumīnija mucas, bet, tā kā tagad arī benzīna problēma nav aktuāla, mucas neuzd.

Ar kadriem problēmu nav. Darba disciplīnas neievērotāji ir atlaisti. Visas emulsijas pagatavotājas, kas strādā piecās maiņās pa divām katrā, ir pieredzējušas strādātājas. Un tieši viņu pieredze un apzinīgā atlieksme daudzās kritiskās situācijās novērsuša.

Atgriežoties pie temas par strādāšanu, jāteic, ka arvien lielāka uzmanība tiek pievērsta eksporta

produkcijai, un tai nepieciešams 30. eļļotājs. Taču tas nav domāts tādiem mērķiem, kādiem to šobrīd pielieto. Ar 30. eļļotāju mēģinājam dabūt grīsti tādā kvalitātē, lai itāļiem nebūtu pretenziju. Darbs prasā pacietību: nedaudz izmainām receptūru, — gādās, ka elektrokārsnis rezultāti ir labi, bet spole-tavā un austuvē — nē. Tad atkal mainām. Un atkal mēģinām.

Ja kādā tehnoloģiskā parejā ir aizķeršanās, — vienmēr pirmās aizdomas ir par eļļotāju sliktu kvalitāti. Bet pierādīt jau to nevar. Un tā bieži esam arī greķāži, kaut konkrētu vainu atrast nevar.

Mēs varētu sarunu turpināt par eļļotāju atbrāšanu, par operatoru sirdsapziņas saistību ar eļļotāju kvalitāti, par eļļotāju savakšanu elektrokrāšņu nodaļā. Bet, par to, — citreiz.

Marutas Cekulas stāstījumu uzklaušija

VIZMA LEJSTRAUTA

